

København, d. 3. oktober 2008.

Til medlemmerne af Folketingets retsudvalg og eventuelle indbudte medlemmer af Folketingets socialudvalg.

Som oplæg til foreningen Christianias Naboers foretræde i retsudvalget d. 23. oktober følger her en redegørelse for vores ærinde:

Dette er et nødråb og en bøn om hjælp. Vi har brug for opsøgende, grænseoverskridende, forebyggende socialpædagogiske tiltag på gadeplan over for de mange store børn og unge, der fra hele Københavnsområdet strømmer igennem vores kvarter døgnet rundt, året rundt.

Mens offentligheden og politikerne til hver en tid er optaget af Christiania, er der sjældent fokus på den del af Christianshavn, der ligger mellem Christianshavns Torv og Bodenhoffs Plads, afgrænset mod vest af Overgaden oven Vandet og mod øst af Christiania. Og det er en skam, for den del af Christianshavn er gradvist blevet stærkt belastet af handel med narko, hensynsløs bilkørsel og truende og voldelig optræden. Og mens politiet ofte er meget synligt inde på Christiania, i det mindste i dagtimerne, så er politiet sjældent til stede i vores kvarter, fordi politiet mangler ressourcer.

Situationen er efterhånden blevet af en så alvorlig karakter, at mange forældre tøver med at lade deres børn gå på besøg hos deres kammerater, og at en del børnefamilier er flyttet ud af kvarteret pga. utrygheden.

Ganske vist får vores kvarter mediernes opmærksomhed i de periodevis spidsbelastede nætter, hvor nogle af de konkurrerende narkobander og deres maskerede pushersoldater slukker gadebelysningen og hærger gader, butikker og biblioteker og afbrænder biler, containere og stjålne møbler, men hvad medierne ikke rapporterer om, er hverdagens belastning i form af den stadige strøm af store børn og unge, der bevæger sig gennem vores kvarter døgnet rundt, året rundt, på vej til og fra hashmarkedet, og som ofte hænger ud langs kanalen, på volden og på torvet, eller i form af de lidt ældre unge som sidder i deres biler på gadehjørnerne og ryger tjald og indtager andre stoffer, hvorefter de drøner af sted med alt for høje hastigheder.

Det virker, som om en del af de store børn og unge, der hænger ud i kvarteret, ikke har noget fornuftigt at tage sig til, og at de mangler positiv voksenkontakt, og at der derfor er behov for tilbud om aktiviteter, de tænder på, under vejledning af professionelle voksne.

Vi har altså et lokalt problem, der er os påført udefra. Derfor nytter det ikke at oprette 'fædregrupper', i og med at de udefrakommende børn og unge ikke kender de christianshavnerfædre, der kunne tænkes at kontakte dem mhp. at holde dem ude af kriminalitet og stofmisbrug. Derimod må vi have nogle tiltag, der overskrider grænserne for de forskellige forvaltninger, således at de forskellige bydele og kommuner i hele Københavnsområdet samarbejder i form af et projekt med opsøgende socialpædagogiske tiltag, gerne i form af et intenst SSP arbejde, eller allerbedst i form af en frikøbt politibetjent

og et par frikøbte socialpædagoger med fast kontor i kvarteret. Det skal være sådan, at der er penge til, at socialpædagogerne og betjenten kan tilbyde de store børn og unge aktiviteter, som de tænder på, i form af f.eks. knallertværksted, klatretårn, rockmusik eller grafittimaling på dertil indrettede steder.

Endelig vil vi henlede opmærksomheden på, at kvarteret er idrætsmæssigt groft forsømt. Igennem ca. 30 år har Christianshavns Lokalråd, Christianshavns Gymnasium og CIK (Christianshavns Idræts Klub) anmodet om bevillinger til opførelsen af en idrætshal eller multihal, uden at det har ført til resultater. Mens andre af Københavns bydele har adskillige idrætshaller, har Christianshavn med sine ca. 8.000 indbyggere stadig ingen. Selv om flertallet af dem, der hænger ud i kvarteret kommer udefra, er der også nogle store børn og unge i vores kvarter, der løber en risiko for at blive pushersoldater, komme på stoffer eller blive kriminelle, hvis de ikke har mulighed for at dyrke nogle aktiviteter, de føler som meningsfulde. Manglen på en idrætshal betyder, at vi ikke kan tilbyde vores store børn og unge ordentlige idrætsfaciliteter i kvarteret, og gymnasieeleverne skal transporteres i busser langt ud på Amager for at dyrke idræt. Det er simpelthen en skandale.

Vi mener, at det må være i samfundets interesse at forebygge, inden det går galt, frem for at straffe, når det er gået galt. Det er bedre for menneskene og også for samfundsøkonomien.

Med venlig hilsen
På vegne af Christianias Naboer

Julius Lund (formand)